

19/8/38

Μελα Σωζ. 19102.

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

22/8/38

ΤΥΠΟΣ ΑΚΑ ΓΚΙΟΥΓΝΤΟΥΖ
(Βουλευτούς 'Αγκύρας)

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΚΟΤΕΙΝΗΝ ΟΙΚΙΑΝ ΤΟΥ ΣΚΟΤΕΙΝΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ.

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

ΤΥΠΟΣ ΑΚΑ ΓΚΙΟΥΓΝΤΟΥΖ
Βουλευτούς 'ΑγκύραςΔὲν υπάρχει κίνδυνος διὰ τὸν ἀρ-
χωστο.

— Υπάρχει, δὲν υπάρχει κίνδυνος;
ἀνήντησεν δὲ Ζαφείρης μὲ τὸν αὐτὸν πῶς εἰναι ἀνάγκη νὰ μείνετε, σᾶς τὸ λέγω σοφιαρά.

— Μὰ τὶ ἐννοεῖτε θὰ μὲ κρατηστε διὰ τῆς βίας; ἡρώιτησεν δὲ Ιατόδες εἰς τὸν ψυχμένον.

— Οχι, Γιατρὲ ἀπήντησεν δὲ Ζαφείρης ἡμῖν δὲν ἐννοοῦμε νὰ σᾶς κρατηστεμε διὰ τῆς βίας, ἀπλῶς σᾶς παρεκάλεσαμεν καὶ σᾶς ἐπαναλαμβάνομεν τὴν παράλησην. "Οσον ἀφορᾷ τὴν διμοιβὴν ἡμπορεῖτε νὰ ζητηστε διο θέλετε, θὰ τὸ πάρητε. "Αν δὲν μείνητε παρακλητικῶς...

— Τελειώσατε τὴν φράσιν σας εἰ-
πων δὲ Ιατόδες τελίσθις ἐκνευρισμένος.

— Μάλιστα θὰ διελείφνω ἀλλὰ σεῖς εἴτε τὸν ἐκνευρισμό σας δὲν μερισα-
σεως τὸ μὲ τελείωσα. Αμ σεῖς δὲν θέλετε νὰ μείνητε μολονότι σᾶς παρακαλο-
με καὶ ἡμεῖς δὲν ἡμποροῦμε νὰ ἀφή-
στωμε ἔδω τὸ Χρύσανθο χωρὶς Ιατόδη.

— Τὶ εἴπατε ἡρώιτησεν κατάπλη-
κτος δὲ Ιατόδης; Τὸν Χρύσανθο;

— Μάλιστα εἰπε μὲ ιδιαίτερο τὸν δὲ Ζαφείρης, δὲ πληγωμένος αὐτὸς εί-
ναι δὲ Χρύσανθος μας.

— Καὶ πῶς θὰ πιστοποιήσητε πᾶς αὐτὸς εἶναι πράγματι δὲ Χρύσανθος ἡρώιτησεν δὲ Ιατόδης δὲ ποιός εἶχε κα-
ταπράσνη μόλις ἦκουε τὸ δόνομα τοῦ πληγωμένου.

— Μὲ δύοιον τρόπον θέλετε ἀπήν-
τησεν δὲ Ζαφείρης.

— Ο Ιατόδες ἐπικέφθη μερικὰ λεπτά καὶ ἔπειτα:

— Εἰς τὴν ἀριστερὴν παλάμη τοῦ Χρύσανθου, εἰπε, υπάρχει σημάδι ἀπὸ κόψιμο. "Οταν ἡτο πολὺ νέις κόπηκε ἀπὸ κομμάτια υελοπίνακος, ἔχε τὸν εἰχον περιποιηθῆ. 'Επίσης εἰς τὸ δε-
ξιὸν μέρος τοῦ σημήνους ἔχει μιὰ με-
γάλη ἔληνά.

— Εξετάσαιε τὸν Ιατρὲ καὶ θὰ βεβαιωθῆτε.

— Ο γιατρὸς χωρὶς νὰ χάσῃ, καιρὸν ἔχειταις τὸν ἀσθενῆ καὶ ἄμα ἀνακά λυψε τὰ σημεῖα τὰ δοπια ἐγκόρδης.
(Ἀκολουθεῖ)

— Ποιὸ τραγούδι θὰ πη;

— "Οποιο σοῦ ἀφέσει.

— 'Αφίνω τὴν ἔκλεψην σὲ σ' να μόνο νὰ είνε μερακλήδικο.

Η Ἐλένη ἐτραγούδισε ἓνα τρα-
γούδι τῆς ἔποικης. "Η ίδια δὲι τὸ τραγούδι αὐτὸ δητο ἔνα μέσον θε-
ωραπίας διὰ τὸν Χρύσανθο τῆς ἔ-
δειδες ἐναπαθητικότονο καὶ δεν θυμυματίτο στὴν ζωήν της νὰ είχε τραγουδήση μὲ τὸ δηση δρεξι.

Ο Χρύσανθος ἡτο καταγοητευ-
μένος. Πρηκολούθη τὸ τραγούδι κτυπῶν τὶς παλάμες του καὶ μάναφ-
νων: Γιάσου Έλένη, νὰ ζήσης... νὰ μὴ πεθάνης.

Μόλις ἐτελείωσε τὸ τραγούδι της ή Έλένη ἡ κρούσθησεν εἰς τὸ δρόμο φυναὶ καὶ σὲ λόγῳ ενοχλήσαν καὶ μιὰ διμονίαν ἐκείνην ἔργατη ενθύμι-
μους σκοπού. Θε Ιατρὲ κατέστη πῶς ἔκαμπναν κατανάθη.

Ἐν τούτασι τὸ Πάρον η τι άνα-
στατο μὲ τὰς τελευταὶς εἰδήσεις δύον
ἀφοῦ τὸν Λούσιον θό-

Η δαστυνούμε ήτο ἐπὶ πορεία. Μαζὶ μὲ τὴν τουρκικὴν πατρινούμαν ἔκαμπν
ἔσενας καὶ ἡ μετανούματη τῆς Συνεν-
νοήσεως. Τὸ σχέδιον τοῦ Ζαφείρη διὰ νὰ μποτλανθοῦν οἱ δαστυνούμοι καὶ καθηδρὶν τὰ ἔγχη ἐπέντυχε πληρέστατα.

Ολαί αἱ δαστυνούμικαι δυνάμεις ἡ-
ρεύνουν καὶ τὴν μικροτέραν γενίαν τοῦ Πέφαν. Κανέλς δὲν ἐσκέπτετο νὰ
ἀναζητήσῃ καὶ εἰςτὸ μέρος δύου εὐθύ-
σκετο δὲ Χρύσανθος. Αἱ ἐφημερίδες μὲ μεγάλα γράμματα δαυστάτους ἔγραφον
εἰδήσεις καὶ ἀπὸ κάθε στόμα ἔβγαινε καὶ μιὰ εἰδῆσι.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

"Ἐνας λαγδς, ἔνας κυνηγός

Ἐνας σωρὸς ξυνηγοὶ ἔπειταν κατό-
πιν τὴν διὰ τὸ λαγοῦ. "Αλλὰ χωρὶς ἐλτίδας
ἐπιτυγχάσ. Καταδίωκεν κανεὶς κάποιον τοῦ δυοῖν υπάρχουν τὰ ἔγχη, η γιά τὸν δυοῖν υπάρχει καμμὰ λεπτομέ-
νεια η ὅπος λέγουν τὰ λαγωνικὰ, ὑ-
πάρχει καμμὰ «μυρωδιά».

Γιὰ τὸν Χρύσανθον δύος οὔτε ί-
χνος υπάρχει, οὔτε η παραμερή λε-
πτομένεια.

Αἱ δαστυνούμεις ἐφημερίδες κάθε προὶ καὶ κάθε βασάνην ἔγραφον καὶ μίαν συνταρακτικὴν εἰδῆσιν: Τὸν εἰδῶν

τὸ τειανλα... Βγῆκε ἀπὸ τὸ Γενῆ
Σεχῆρ στὸ Χαμάμπασι.. Πέρασεν ἀπὸ τὴν ταβέρναν τοῦ "Αλέκου.. τὸ βράδυ
θὰ συλληφθῆ... τὸ πρωὶ θὰ τὸν κυ-
πῆσουν.

"Ολαί αἱ εἰδήσεις δύμως ησαν δασύ-
στατοί. Ούτε συνελήφθησις ἐκτινῆ-
θη δὲ Χρύσανθος.

Αἱ ήμέραι καὶ αἱ νόκται διεδέχοντο
ἀλλήλας χωρὶς ἡ κατάστασις νὰ ἀλ-
λάξῃ.

Ποῖος ηλπίζειν δια δ μικρὸς λαγὸς
τὸν δυοῖν κατεδίωκον τόσοι μεγάλοι
κυνηγοὶ θὰ ἐπιλάγαζεν εἰς τὸ θύτα.
Ξ δωμάτιον πολυτελείας τῆς εἰδίκης
κλινικῆς ἔν Πέραν τοῦ διασήμου
χειρουργοῦ Κ. καὶ δει εἰς τὴν πινα-
κίδα ἀντὶ τοῦ Χρυσάνθου θὰ ένορά-
φετο τὸ δόνομα τοῦ κογιουμτζῆ Κα-
σαπόγλου 'Αντιονάκη;
("Ακολουθεῖ")

ΚΗΠΟΣ ΜΝΗΜΑΤΑΚΙΩΝ

ΟΠΕΡΕΤΤΑ

ΟΛ. ΡΙΤΣΙΑΡΑ

ΤΕΛΕΥΤΑ

Επαναλεμβανόμενη παραστάση

ΟΛ. ΡΙΤΣΙΑΡΑ

με τὴν νέαν παραστάσην

καὶ τὴν

ΕΑΝΟΙΑ

Μὲ ἐπὶ τὴν ΤΣΙΑΡΑ

λον μὲ τὴν

καὶ τὴν

ΠΑΙΖΕ

Σ' αὐτὸν

νη καὶ

μπορεῖ

ΑΙΓΑΙΟΝ

25

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

·Υπὸ ΑΚΑΓΚΙΟΥΝΤΟΥΣ
βουλευτῶν Ἀγκύρας

Τὸ βλέμμα τῆς ἀπλανὲς φαίνεται
ώσαν νῦν μὲ βλέπων. Παρὰ τὸν πολύφωτον
τὸν πολυελαιῶν δό ποτος ἔφοτις
τὴν μεγάλην αἰθουσαν αἰσθάνεται
περὶ τῆς ἔνα σκόπεος καὶ ἀνδ τὸ σκό-
τεος μόνη οὐδὲ τὸ διαισθάνεται μό-
νον δὲ αὐτὴν ὑπάρχει.

Ο Λαοίνι ἀφῆκε τὸ παράδυτον
καὶ προσχώρησε εἰς τὸ ἑστερικὸν τοῦ
δωματίου ἔκαμψε μερικὰ βήματα καὶ
ἔσταθμή. Αὐτὴν τὴν φρονὴν ἐκάρφωσε
τὰ μάτια τον ^{πεπέλανω} εἰς τὸν ἄρρενα
καὶ τὸν πατερήγονο προσεκτικὰ χωρίς
νὰ βγάλῃ λέξη.

Η φωνή τοῦ δαιμονίου αὐτοῦ ἀνθεώπου θὰ ἔλεγε κανένας δις χάθηκε. "Οσον ἀφορᾶ τὸν Χρυσανθόν αὐτὸς ἐκράτει τὴν ἀκινησία του Τίποτας δὲν έχειν οὔτε αὐτὰ τὰ βλέφαρά του. Η ἀδρατος μηχανή ή δοτία εὑρίσκεται ἐντὸς κιτρίνου ἐκ μελισσοκηρεύνου ἀγγαλιάτος μηχανήδιλγον κατάληκτον ἐκλαμψῶν ἡ φωνή του ἔσθιε σα καὶ αὐτοὶ οἱ ὄφθαλμοι του ποιεῖλεγεν ἀλλοτε τόσα "πολλά, ἐσιστη σαν. □ ^ Δ ^ Δ Δ Δ Δ

οντισεις ιανη
πολιτισμοντων ει
ον, λαρυβάνα
και είτε διέτι
ε πληρώσιν >
διαναγκάσθεται
ουν διαθέσιν
ίναι δυνατή
ἐν τῇ φύσει
ν ἐὰν ἔξη
ρίσῃ καὶ μ
δὲν θάξῃ
εις τὸν

πεις ταχύτης ὑπο-
βόύτου ἀποτελε-
σται ἐπὶ τῇ β.

ΕΚΔΟΤΑ
ΔΕΥΤΕΡΗ

νόητρες εἰ
καὶ ἔξε- ἀν-
τικαὶ ταῦ-
τα, 5 τοῦ
υηροί, πε-
καὶ κατ-

συ-
παν
ιρ-

Ο Λαζανίν τέλος ἀπεράσισ τὰ δάκρυα. "Η φωνή του ἐμοιαζει τούτηνι λιγμένο σε βαμβάκι. "Οσον και ἄν ποσεπάθει νό κουβῆ έφαγνει καθα-

Πῶς βρέθηκα στά καφενεῖα
ἔχουν τό λιμένι τους οἱ ἡρωῖνοι
πῶς συνήστα τὰς γονίας τῶν
πηλείων; ποίος μὲ εἰσποτές στά
χειρόπεδα μύεται; δὲν τὸ ἔσδρω
ἔπειτα ἤρχισα νὰ φογεύω, ἀπὸ
ὅρχισα νὰ κλέπτω καὶ πῶς ἔφ-
σ' αὐτὴν τὴν ἀλητικὴ κατάστασι
δὲν τὸ ἔσδρω... ποιδς τὰ ξενύρη,
ημπορεῖ νὰ μοι τὸ πῆ;

— "Ακουετες τη ειλα επανελαβε,
οις δι της έχεις να πης, τιτοις μη βα-
ρας μεσα σουδια να ξεδι λύση αυτη η
ειλα. Ειλα τίλον καιρος."

Kai σένα διάβολες ἐπρόφερες
σε ειδα ἡτο ἀνάγκη; δὲν τὸ
"Η Αστιφω γιατι βγῆκε μπροστα
δὲν τὸ ξενόρω δὲν ηξενόρω τίπο-

ποίος είσαι πατέρα τοῦ διαβόλου ποίος είσαι; ή "Αστρω πουά αντὸ τὸ ονομά ἐγώ τῆς τὸ Τὰ διαστὸ δύναμι της ποιό είναι τὸ ξενόφων.

Μὰ ξενόφο καὶ κάτι καὶ αὐτὸν εἰναι πώς σπεῖ καὶ οἱ εἰσθε δὲ καθένας διτέλος ἀνθρώπος. Μέμνηται γάρ τι εἶναι. Οἱ καθένας

— "Αν ξερεύεται ο λαογγυς σου πάντις σες Δικαιούσης ήτο. Όταν πάθος σου επιδιώκει να λέγει στις γυναίκες σας, πως να σάς ξεγρήση, για τα δύο πρόσωπα. Ανό Πριγκιπά

— Καὶ ἐγώ ξενός παῖς ἡ Επαρσία
οὐ λάρυγγος θὰ πιστέψῃ καὶ μάλιστα
έφαστ σ λίγο ἀλλὰ δὲν δή μάλιστα μι-
κά. Σὲ σένα δὲν θέλω να τηλεοπ., διό-
τι δὲν θέλω νά πῶ τίποτε. "Άδικα
ιουράζεσαι νά μοι λέξ να μιλήσω, αὐ-
τός δὲν θά γίνη. Θίλεις νά σου ούτε
κάτι αλλά, μάθετο καὶ νά οὲ λιθ-
ηόκυτο μαῦ κάθιμει κατό δὲν τού κρύβω.

^(ἀκολουθεῖ) Μὰ ἔγω καγένα πᾶν αὐτοὺς δὲν

— Καὶ δύμας ἔγώ τοὺς φρονεύω ἐ-
... ἔγώ... γιατί; γιατί; μήποτε τὸ
εὔροψ κι ἔγώ, Δῆμησέ με μὴ μὲ ρω-
πον μὲ λαρυγγόφρεσθαι, εἰτε λο-
τίτεστα νὰ μὴ στανοχωρέσθαι,
μοῦν λειψή τίτοτε, ἐκεῖ γίνεσ-
διάφοροι χειρότεροι καὶ ἀ-

Ποιός είμαι έγχος; μήπως γεννήθη-
κα φονῆς; μήπως είμαι όχεντρας
έννημα... οχι και μένα μάνα με γέν-
νηστης έγχο μεγάλωσα στούς δρόμους
ήμουν ξανά από τα παιδιά της συνοι-
λας πεντάρρεφανο.

μικρόδ, σάν να ξέπετε να κάμπετε
ξένο, με ένα πού μιλά ή δύσ-
συνητήσατε, άναλογος εώρω-
και ή διαγωνή μου και σε σ-
ο' δύο τὸν κόσμο,

Σᾶς τὸ εἶπα κι' ἄλλη μιὰ φορὰ
ήμουν ἔνας βοηθός ἐνδεὶς λατέρωντες·
Εκουβαλούσα τὸ σκαμνί τῆς λατέρω-
νας καὶ ἔτοι εὑρίσκα ἔνα κομμάτι
φοινίκα τὴν γείσος τὴν κοιλά μου, πολ-
λές φοραῖς δὲν τῷ βλεπα τὸ κομμάτι
; τοῦ Νεσκοκαλεκοῦ ζητήματο-
; τοῦ Νεσκοκαλεκοῦ ζητήματο-
; τοῦ Νεσκοκαλεκοῦ ζητήματο-
; τοῦ Νεσκοκαλεκοῦ ζητήματο-

ποῦ
ξεύρω. —
κά μου =
τε. Σὺ ρ.

τιν; σὺ
εἶναι;
έδωκα.
ει δὲν

τὸ ποὺ
ύνο σας
ρωπος.
ας σας,
λογίαις.
τοθέση
εἰσθε γα

φηρά
τοὺς π
ποὺς ζ
κόσμο λ
εῖ κα λ
τοὺς τι
πλέον τι
νὰ σᾶς τι

α, ἔκστιν
ι πονη-

δ
ε
π

κυνη-
ν κλει-
να μη
παρα-

μὲν ἔνα
φορέες
είναι
αῖς καὶ

πολύτως
ομιακήν
οχι κα-
ς ήλθεν
Νοσοκο-